

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 5Co/30/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8713218279
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 03. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Gabriela Világiová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2015:8713218279.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v právnej veci navrhovateľa: PROFÍ CREDIT Slovakia, s.r.o., Pribinova 25, Bratislava, zast. Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., Pribinova 25, Bratislava, proti odporkyni: C. U., nar. XX.XX.XXXX, bytom U., F. XXXX/XX, za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporkyne: OZ právna pomoc spotrebiteľom, so sídlom Sofijská 13, Košice, IČO: 42 247 268, zast. JUDr. Ladislavom Miklušom, advokátom so sídlom Stará Baštová 2, Košice, o zaplatenie 868,46 Eur s príslušenstvom, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Poprad č. k. 11C/170/2014-47 zo dňa 20.11.2014 jednohlasne takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok súdu 1. stupňa v jeho napadnutej časti, t. j. vo výroku o povinnosti navrhovateľa zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi trovy konania v sume 118,98 Eur z titulu právneho zastúpenia, a to do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa zamietol návrh navrhovateľa.

Vyslovil, že navrhovateľ je povinný zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi trovy konania v sume 118,98 Eur z titulu právneho zastúpenia, a to do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Rozhodnutie právne odôvodnil podľa ust. §§ 34; 39; 40 ods. 2; 52 ods. 1, 2; 53 ods. 1, 4 písm. r); 451 ods. 1, 2; 544 ods. 2; 879f ods. 3, 4 Občianskeho zákonníka.

Konštatoval, že zmluva o revolvingovom úvere je neplatná podľa § 39 Občianskeho zákonníka pre obchádzanie zákona s ohľadom na účel zmluvy o úvere podľa ust. § 497 Obchodného zákonníka ako aj osobitne zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa § 2 pís. a), b) zák. č. 258/2001 Z.z. Obchádzanie zákona spočíva v nedodržaní konečnej výšky úveru, iba úverového rámca, pričom veriteľ poskytnutím úverového rámca vôbec nespravuje finančné prostriedky dlžníka.

Po stránke prejavu vôle, vôľa odporkyne ako dlžníčky v takomto záväzkovom vzťahu pri podpise predmetnej zmluvy, smerovala výhradne k financovaniu konkrétneho predmetu financovania konečným počtom splátok. Plnenie v tomto konaní je fakticky uplatnené z tzv. revolvingového úveru, ktorý mal byť poskytovaný čerpaním finančných prostriedkov odporcu z účtu. Toto sa skutkovo výrazne odlišovalo od východiskového klasického úveru, a preto táto zmena bola právne možná iba ako zmena písomného právneho úkonu. Pri podpisovaní zmluvy ako písomného právneho úkonu nie je možné právne uznať, že takouto žiadosťou dochádza zároveň k návrhu na zmenu tejto zmluvy, ktorá je práve iba východiskovo podpísaná. Zmluva ako písomný právny úkon nebola zmenená písomným právnym úkonom, t.j. uskutočnená obidvoma zmluvnými stranami písomne.

Súd mal preukázané z výpisu karty klienta, že odporkyňa uhradila navrhovateľovi sumu 3.421,17 Eur. Súd mal preukázané zo Zmluvy o revolvingovom úvere, že ročná úroková sadzba je 68,83 Eur a celková čiastka, ktorú má odporkyňa zaplatiť je 868,43 Eur. Zo strany odporkyne došlo k úhrade dlžnej sumy a výšky úroku z omeškania tak, ako uviedol v zmluve navrhovateľ, je v rozpore s dobrými mravmi, nakoľko z výpisu karty súd mal preukázané, že odporkyňa uhradila sumu 3.421,17 Eur a úver jej bol poskytnutý vo výške 1.493,73 Eur.

Smernica rady 93/2013 o nekalých podmienkach spotrebiteľských zmluvách si stanovila za cieľ vyvážiť faktickú nerovnováhu medzi dodávateľom a spotrebiteľom pozitívnym zásahom štátu. Súdny dvor vo fundamentálnom rozsudku Océanom Group Editorial SA C-240/98 až C-244/98 konštatuje, že je zanedbateľné nebezpečenstvo, že priemerný spotrebiteľ nepoukáže na nekalosť zmluvnej podmienky. Prírodzene, že spotrebiteľ sa orientuje na získanie finančných prostriedkov a predstava, že vyhodnotí všeobecné obchodné podmienky, je iluzórna. Len ťažko si možno predstaviť, žeby sa spotrebiteľ od úverovej časti zmluvy prepracoval naviac k vyhodnocovaniu zjavne podsunutej revolvingovej časti zmluvy. Úroky z omeškania dohodnuté v zmluve 70,01 %, sú bez ohľadu na okamih vzniku omeškania nevýhodnejšie ako úroky z omeškania podľa nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z.

Podpísaním uvedenej žiadosti/zmluvy o poskytnutí revolvingového úveru účastníkmi konania, do ktorej bola vopred vsunutá navrhovateľom aj žiadosť o poskytnutie úverového rámca, nedošlo aj k uzavretiu zmluvy o spotrebiteľskom revolvingovom úvere.

Žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru je absolútne neplatný právny úkon v rozpore s dobrými mravmi, nakoľko tak, ako uviedla odporkyňa, navrhovateľ uviedol do omylu odporkyňu tým, že je síce poskytol pôžičku v sume 1.493,73 Eur, avšak vzhľadom na výšku úroku 68,83 % bola odporkyňa povinná zaplatiť sumu 2.738,40 Eur.

Konanie navrhovateľa je v rozpore s dobrými mravmi. Navrhovateľ s úmyslom získať majetkový prospech uviedol odporkyňu do omylu.

Preto súd prvého stupňa zamietol návrh navrhovateľa.

Výrok o trovách konania odôvodnil súd prvého stupňa podľa § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku.

Konštatoval, že odporkyňa bola v celom rozsahu bola úspešná, avšak trovy konania jej nevznikli.

Vedľajší účastník má právo na náhradu trov konania v sume 118,98 Eur podľa ust. § 142 ods. 1 O.s.p. a to z titulu trov právneho zastúpenia v zmysle ust. § 10 ods. 2 vyhlášky č. 655/2004 Z.z., kde hodnota 1 úkonu právnej pomoci je 51,45 Eur x 2 úkony právnej pomoci po 51,45 Eur, 2x režijný paušál po 8,04 Eur, spolu trovy právneho zastúpenia 118,98 Eur.

Proti tomuto rozsudku, a to proti výroku o povinnosti zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi trovy konania, podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie navrhovateľ.

V odvolaní uviedol, že napadnutý výrok rozsudku je v rozpore s procesnou úpravou vedľajšieho účastníctva a úpravy náhrady trov konania. Z hľadiska výsledku konania vedľajší účastník nemá vo vzťahu k úspechu či neúspechu v tomto konaní žiadny vzťah. Na vedľajšieho účastníka nie je možné aplikovať zásadu úspechu alebo neúspechu v tomto konaní. Uplatnenie nároku na náhradu trov konania vedľajším účastníkom je v tomto prípade aj v rozpore s dobrými mravmi a predstavuje výsledok účelovosti jeho postupu a zneužívanie ustanovenia § 93 ods. 2 až 4 Občianskeho súdneho poriadku. Údajné náklady na zastúpenie občianskeho združenia advokátom nepredstavujú účelne vynaložené

trovy. Odôvodnenie je v časti priznania nároku na náhradu trov právneho zastúpenia nepreskúmateľné. Nie je jasné, aký prínos mal v konaní vedľajší účastník. Združenie má byť spôsobilé na ochranu spotrebiteľa bez potreby splnomocnenia advokátom.

Na základe uvedeného navrhovateľ žiadal, aby odvolací súd rozsudok v ním napadnutej časti zmenil tak, že vedľajšiemu účastníkovi neprizná nárok na náhradu trov konania.

K odvolaniu navrhovateľa sa vyjadrili odporkyňa a vedľajší účastník.

Vedľajší účastník na strane odporkyne vo svojom vyjadrení poukázal na rozsudky Krajského súdu v Prešove vo veciach sp. zn. 3Co/114/2014 zo dňa 05.11.2014, sp. zn. 17Co/ 183/2014 zo dňa 20.11.2014 a sp. zn. 4Co/119/2014 z 05.11.2014, 6Co/222/2014 zo dňa 28.10.2014. Uviedol, že odporkyňa podľa výpisu o zrážkach zo mzdy vyhotoveným jej zamestnávateľom 08.09.2014 zaplatila navrhovateľovi zrážkami zo mzdy spolu 4.2015,26 Eur, pričom ku zrážkam došlo aj v nasledujúcich 3 mesiacoch po 91,28 Eur. To znamená, že odporkyňa celkom uhradila až 4.489,10 Eur. Navrhovateľ však do termínu pojednávania 20.11.2014 nespresnil petit žalobného návrhu v žalovanej sume a splatenej čiastke. Podľa karty klienta mala odporkyňa splatiť navrhovateľovi 3421,17 Eur, čo nekorešponduje so skutočne splatenou čiastkou k dátumu pojednávania. Preto vedľajší účastník na strane odporkyne žiadal rozsudok v jeho napadnutej časti potvrdiť.

Odporkyňa k odvolaniu navrhovateľa uviedla, že trovy právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka sú účelné, preto mu patria, Sama by sa nedokázala ubrániť na súde. Navrhovateľ ju žaloval aj zo súm, ktoré mu už zaplatila a vysoko preplatila. Výpis zo zrážok zamestnávateľa poskytla vedľajšiemu účastníkovi, ktorý ho má súdu zaslať. Navrhovateľ odporkyňu sústavne telefonicky atakuje a vyzýva ju na zaplatenie splátok. Takéto konanie je aj v rozpore so zákonom, morálkou a dobrými mravmi, je to nekalá obchodná praktika navrhovateľa. Preto odporkyňa žiadala rozsudok v jeho napadnutej časti potvrdiť.

Krajský súd v Prešove (ďalej len odvolací súd) príslušný na rozhodnutie o odvolaní podľa § 10 ods. 1 zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku v znení neskorších predpisov (ďalej len O. s. p.), vzhľadom na včas podané odvolanie (§ 204 ods. 1 O. s. p.) preskúmal rozsudok v jeho napadnutej časti ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 212 O. s. p. a bez nariadenia pojednávania v súlade s ust. § 214 ods. 1, 2 O. s. p. zistil, že odvolanie navrhovateľa nie je dôvodné.

Z výsledkov skutkového dokazovania vyplýva, že predmetom konania vo veci bolo zaplatenie sumy 868,46 eur s príslušenstvom, žalovanej ako pohľadávka zo zmluvy o revolvingovom úvere, ktorá mala byť uzavretá medzi navrhovateľom a odporkyňou.

Navrhovateľ podal návrh na začatie konania na súd prvého stupňa dňa 23.12.2013.

Dňa 07.05.2014 doručilo súdu prvého stupňa OZ právna pomoc spotrebiteľom, Sofijská 13, Košice, prostredníctvom svojho právneho zástupcu JUDr. Ladislava Mikluša, advokáta v Košiciach, oznámenie o jeho vstupe do konania ako vedľajšieho účastníka na podporu odporkyne. Vedľajší účastník zároveň žiadal o doručenie návrhu na začatie konania a jeho príloh.

Vstup vedľajšieho účastníka na strane odporcu OZ právna pomoc spotrebiteľom, Sofijská 13, Košice bol navrhovateľovi oznámený dňa 02.09.2014.

Navrhovateľ vstup vedľajšieho účastníka na strane odporkyne do konania nenamietal.

Dňa 22.05.2014 doručil vedľajší účastník súdu prvého stupňa vyjadrenie k žalobnému návrhu. Vo vyjadrení namietal výšku úrokov uplatňovaných navrhovateľom, namietal, že navrhovateľ má v dôsledku neplatnosti spotrebiteľskej zmluvy nárok len na vrátenie požičanej istiny a vzhľadom na to, že odporkyňa uhradila viac, ako si požičala, návrh je potrebné ako nedôvodný zamietnuť. Zároveň si uplatnil trovy konania.

Návrh bol zamietnutý z dôvodov uvedených vyššie.

Na základe uvedeného odvolací súd konštatuje:

Ako vedľajší účastník sa môže popri navrhovateľovi alebo odporcovi zúčastniť konania aj právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu. Do konania vstúpi buď z vlastného podnetu alebo na výzvu niektorého z účastníkov urobenú prostredníctvom súdu. O prípustnosti vedľajšieho účastníka súd rozhodne len na návrh. V konaní má vedľajší účastník rovnaké práva a povinnosti ako účastník. Koná však iba sám za seba. Ak jeho úkony odporujú úkonom účastníka, ktorého v konaní podporuje, posúdi ich súd po uvážení všetkých okolností (§ 93 ods. 2, 3, 4 zákona č. 99/1963 Zb. O. s. p. v znení zmien a doplnkov).

Zo spisu jednoznačne vyplýva, že občianske združenie OS právna pomoc spotrebiteľom, Košice vstúpilo do konania ako vedľajší účastník na podporu odporkyne. V súvislosti s konaním si uplatnil náhradu jemu vzniknutých trov na právnom zastúpení. Navrhovateľ proti vstupu uvedeného vedľajšieho účastníka do konania nenamietal.

Možno nepochybné skonštatovať, že aj v dôsledku úspešných námietok vedľajším účastníka vo vzťahu k nárokom navrhovateľa bol navrhovateľ v konaní neúspešným, preto podľa § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku odporkyňa mala v konaní plný úspech.

Odporkyňa si trovy konania neuplatnila, ale trovy konania si vyčíslil vedľajší účastník na strane odporkyne, preto bolo správne, ak ich súd prvého stupňa vedľajšiemu účastníkovi aj priznal. Súd prvého stupňa správne vyčíslil výšku priznaných trov konania na strane vedľajšieho účastníka pozostávajúcich z trov právneho zastúpenia. Vedľajší účastník poskytol odporkyni kvalifikovanú ochranu v predmetnom spore, preto mu prináleží súdom prvého stupňa priznaná odmena. Všetky účtované a priznané trovy konania boli účelné. Čo sa týka ich správneho výpočtu, odvolací súd v celom rozsahu odkazuje na odôvodnenie uznesenia súdu prvého stupňa čo do výroku, ktorým boli priznané trovy právneho zastúpenia vedľajšiemu účastníkovi, s čím sa v plnom rozsahu stotožňuje.

K odvolacím námietkam odvolateľa je potrebné dodať, že nie je možné odoprieť vedľajšiemu účastníkovi právo dať sa zastúpiť advokátom. Vedľajší účastník má v konaní rovnaké práva a povinnosti ako účastník, čo je zrejmé z ustanovenia § 93 ods. 4 O.s.p. Občiansky súdny poriadok v ustanovení § 24 a nasl. umožňuje každému účastníkovi dať sa zastúpiť v konaní zástupcom, ktorého si zvolí. Takýmto zástupcom môže byť i advokát. Občiansky súdny poriadok vo svojich ustanoveniach pritom nevylučuje, aby účastník odborne spôsobilý hájiť svoje záujmy v konaní pred súdom, sa nemohol dať zastúpiť zástupcom, a aby len z tohto dôvodu mu nemala byť priznaná náhrada trov, vzniknutých v súvislosti s právnym zastupovaním. Náklady s tým spojené sú vždy potrebné. Vyššie uvedené sa v plnej miere vzťahuje tiež na možnosť vedľajšieho účastníka dať sa zastupovať v konaní advokátom.

Správne preto súd prvého stupňa o trovách konania vo vzťahu k odporkyni aj k vedľajšiemu účastníkovi aplikoval § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku.

Na základe uvedeného odvolací súd konštatuje, že navrhovateľ neuviedol v odvolaní žiadnu takú relevantnú okolnosť, ktorá by bola spôsobilá privodiť zmenu rozsudku v jeho napadnutej časti.

Preto odvolací súd postupom podľa ustanovenia § 219 Občianskeho súdneho poriadku rozsudok v jeho napadnutej časti, t. j. vo výroku o povinnosti navrhovateľa zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi trovy právneho zastúpenia k rukám jeho právneho zástupcu vo výške 118,98 eur ako vecne správny potvrdil.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.